

[**Knud Thomsen.**]

relse. Vi mener stadig væk, at det vil være rigtigt med en konkurrence inden for engrosledet, ligesom vi stadig væk mener, det er bedst, at privat initiativ sørger for den service, der skal til over for publikum og læger.

Mest er vi naturligvis, uden at der dermed skal siges noget godt om forslaget punkt 2, imod punkt 3 i forslaget. Vi har i Danmark en medicinalindustri, der har udviklet sig uden statslig medvirken, som er en pryd for landet. Vi eksporterede i 1946 for 8 mill. kr., i 1971 for 510 mill. kr. Det er den rene eksport. Det er dog en industri, der har kunnet stå på egne ben. Samme industri hjemtager betydelige licensindtægter takket være dansk know how og forskningsindsats, og der finder en meget stor udenlandsk omsætning sted, vel i samme størrelsesorden som den direkte eksport.

Jeg skal yderligere gøre opmærksom på, at en samfundsstyring af produktudviklingen næppe kan tænkes. Mig bekendt er der ikke i noget af østbloklandene, som jo har statsejede medicinfabrikker, overhovedet fremkommet noget nyt originalt lægemiddel i kraft af den forskning, der dér også skulle finde sted.

Vi er altså af de nævnte grunde imod forslaget og kan ikke tilsige nogen velvillig medvirken.

Brøndlund Nielsen: Dette forslag til folketingsbeslutning fra socialistisk folkeparti berører klart nogle problemer i vort samfund, men det er vor opfattelse i venstre, at det tager lovlig firkantet på dem. Vi ved, at medicinalindustrien herhjemme er en veludviklet industri, og den har også en betydningsfuld eksport. Men vi kommer ikke uden om, at de mange forskellige slags medicin, der er udviklet og findes, rejser en række problemer.

Vi har her i landet et meget stort medicinforbrug, jeg mener at have hørt, at det skulle dreje sig om for ca. 800 mill. kr. om året, og der kan nok være grund til at overveje, om befolkningen og lægerne kan finde rundt i det store udvalg, de stilles over for, og de forskellige virkninger, disse mediciner har. Jeg kan bl. a. citere, hvad professor Zachariae har sagt til BT, at hver gang der

udvikles nye produkter, opstår der nye problemer, og det er svært at følge med.

Der kunne være forskellige måder, hvorpå man kan søge at komme i kast med disse problemer, og jeg kan bl. a. pege på, at det var noget, der kunne tages op i forbindelse med en udbygning af undervisningen i almen medicin, som vi fra venstres side har foreslået.

Under den forrige regering blev der nedsat et udvalg, der skulle overveje en mere rationel udnyttelse af medicin, og jeg forstår, at ministeren er indstillet på at fremme disse overvejelser. Et resultat herfra kunne måske være med til at afhjælpe de problemer, vi her beskæftiger os med. Der er altså en række spørgsmål i forbindelse med det, der her rejses, som vi kan se på i et udvalg.

Valbak: Vi behandlede for rundt regnet et år siden et forslag, som vel er identisk helt igennem med det, vi står med i hånden i dag, og vi har ikke siden set en betænkning, et sagkyndigt grundlag lagt op, så jeg kan sådan set ikke tilføje noget nyt til debatten ved denne lejlighed. Jeg må henvise til, hvad jeg sagde dengang.

Det eneste nye i forslaget er, så vidt jeg kan se, punkt 4. I punkt 4 siger man, at man vil have vedtaget en folketingsbeslutning om dette store og betydningsfulde emne efter to behandlinger og et udvalgsarbejde. Denne beslutning skal pålægge regeringen at udarbejde et lovforslag på grundlag af folketingsbeslutningen, og dette lovforslag skal regeringen så fremsætte inden den 15. marts i år. Hvordan det så skal lade sig gøre, for det er da vist 10 dage siden, vi havde den 15. marts. Jeg har godt nok hørt om parlamenter, som sætter klokken i stå for en time eller to, men for et par måneder eller tre, det kan vist ikke rigtigt lade sig gøre. Det forekommer mig helt naturstridigt, hvad der står i punkt 4. Den ville nok mere logisk have lydt: lovforslaget fremsættes så sent, at det ikke kan færdigbehandles inden udløbet af samlingen 1971-72.

Men bortset herfra, farmacien, dens organisation og dens samarbejdsvilkår lige over for sundhedsvæsenet, det er et vigtigt samfundsanliggende, og jeg sagde sidste år noget i retning af, at en drøftelse om de ting bør, så store disse ting er, finde sted på